

El Sol del Nord.
Construint l'autonomia a Bakur

Direcció: Paula R. Ainsa, Adrià Olivares

País: Espanya (2015)

Fitxa tècnica

Producció IVARDIA Produccions **Col·laboradors** Azadî Plataforma en Solidaritat amb el Poble Kurd i Col·lectivaT **Durada** 65 min **Gènere** Documental **Llengües** Kurd, turc, anglès, català, amb subtítols en català

Sinopsi

Es diu que al Kurdistan el sol neix per l'oest, en referència al procés revolucionari de Rojava, "oest" en kurd. Aquesta regió autònoma de Síria és coneguda arreu del món perquè ha estat capaç d'autogovernar-se democràticament i de defensar-se enmig d'un país en guerra. Aquest documental és una instantània de la seva germana i veïna, Bakur, la regió nord del Kurdistan, al sud-est de Turquia, que també es troba immersa en la seva pròpia lluita per una vida digna. (ivardia.org)

Sobre la pel·lícula

"El Sol del Nord", el documental sobre l'autogestió al Kurdistan turc

El documental ***El Sol del Nord***, d'Ivardia Produccions, aborda la lluita política i l'autogestió del Kurdistan turc abans i després del cop d'estat fallit contra el president de Turquia, Recep Tayyip Erdogan, després del qual es van desmantellar la majoria d'iniciatives populars del territori.

En una entrevista amb l'agència *EFE*, la codirectora del documental, la catalana Paula Rubio, explica que Erdogan "va aprofitar el cop per fer un atac brutal contra el moviment kurd", destituint gairebé un centenar d'alcaldes del Partit Democràtic dels Pobles (HDP) i deixant les alcaldies en mans de funcionaris de l'Estat turc.

El documental [...] va ser gravat entre setembre i desembre de 2015 durant un viatge d'un grup solidari amb el Kurdistan, en què va participar Rubio, i inclou imatges filmades a posteriori per altres usuaris.

Bakur, "nord" en kurd, és la regió del Kurdistan situada a l'interior de Turquia, i, segons el documental, els seus habitants treballen per autoorganitzar-se sota el paradigma del confederalisme democràtic, basat en la democràcia directa, l'ecologisme i l'alliberament de la dona.

Aquest concepte ideològic, impulsat pel fundador del Partit dels Treballadors del Kurdistan, Abdullah Öcalan, és compartit amb els altres territoris kurds, distribuïts entre Síria, l'Iraq i Iran, on s'aplica poc o molt segons la situació regional.

Després del que van veure sobre el terreny, Rubio i altres membres del grup van decidir rodar el documental per "portar aquests testimonis a Catalunya", perquè pensaven que potser la informació sobre el moviment kurd de Rojava, el Kurdistan siríà, arribava més aquí, però no la de Bakur.

Malgrat que la majoria d'iniciatives que mostra el documental, entre elles cooperatives de consum, grups feministes i plataformes ecologistes, han estat desmantellades, Rubio diu que van creure que "era una història que calia explicar, encara que fos trista".

(kurdistanamericatina.org)

Un projecte col·lectiu i col·laboratiu

El Sol del Nord s'ha realitzat gràcies a un procés de micromecenatge i amb la participació de diversos col·lectius. Amb IVARDIA Produccions al capdavant, han col·laborat d'Azadî, Plataforma en Solidaritat amb el Poble Kurd i Col·lectivaT, una cooperativa formada per treballadores de coneixement que proporciona serveis de traducció cultural, de recerca i serveis tecnològics per al treball col·laboratiu i lingüístic.

El per què del documental

Una part de l'equip d'Ivardia va viatjar a Bakur coincidint amb les eleccions turques de l'1 de novembre de 2015. Aquella data va ser l'inici d'un viatge de tres mesos per Bakur. No s'havia previst el rodatge d'un documental fins copsar el grau d'autoorganització del poble kurd (cooperativisme, feminisme, municipalisme, etc.) i el seu projecte d'autodeterminació sense Estat. Durant el rodatge de totes aquelles experiències, també es va documentar la declaració d'autonomia de moltes ciutats i barris kurds que declaraven 'zones lliures' de l'exèrcit turc protegint-se amb barricades i punts de control davant l'ofensiva de les forces militars turques. Entre el 16 d'agost de 2015 i el 10 de gener de 2016, l'Estat turc va imposar tocs de queda a 7 províncies i a 20 municipis durant 288 dies. Durant aquest període de tocs de queda i "operacions de seguretat", entre el 16 d'agost de 2015 i el 16 d'agost de 2016, almenys 321 civils van perdre la vida. D'aquests, 79 eren infants. Tot i que es desconeix el nombre actual de persones desplaçades d'aquest territori sota els tocs de queda, és molt probable que es superi el mig milió de persones.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

